

1 Het begin 1979

In de jaren 70 gingen kinderen naar de muziekschool om iets met muziek te leren, die school was erg vol en had wachtlijsten. Menigeeen zocht anderen manieren om de kinderen op het moment dat ze dat graag wilden, ergens een instrument te leren bespelen. In de Weibossen in Heeze woonde Betsie Pordon-Smulders die enthousiast dwarsfluit les gaf en daarmee een aantal leerlingen had. Ze was bezig met een cursus 'Meer Bewegen voor Ouderen- Volksdansen', te volgen en had zo'n zin om te beginnen dat ze met o.a. haar muziekleerlingen een volksdansgroep begon.

Dat was in het voorjaar van 1979 en ze kon de gymzaal van de Engelse Tuin daarvoor gebruiken. Het bleek een prima zet te zijn en de leerlingen kwamen van alle kanten. Ze vond dat de groep een naam moest hebben en met de kinderen kwamen ze op Maroesjka, uit het liedje "Als hier een pot met bonen staat en daar een pot met Brie...."

Ze voelde ook dat ze versterking nodig had en vond een moeder bereid om te gaan helpen: Riekje van Hofweegen. Of ze het wist of niet, maar Riekje had al eens in haar vorige woonplaats: Hoenderloo een kindervolksdansgroep opgezet en in haar jeugd in Friesland heel veel gevoksdanst. Het duo Betsie en Riekje ging stevig verder.

Ze zocht naar een betere mogelijkheid en op de school van haar kinderen: De Trumakkers kon ze de kleutergymzaal gebruiken. Ze ontdekte ook dat ze geluidsapparatuur nodig had en mocht daar de cassettespeler gebruiken.

Dat draaide de hele winter vol enthousiasme. Vrij snel werd een werkzame formule gevonden: de jonge kinderen deed Betsie en de oudere Riekje, terwijl ze elkaar hielpen met het geluid. Toen Betsie in het winter van 1979 haar MBvO diploma haalde besloten ze om samen met Riekje een MBVO groep te starten. Betsie wist dat het zaaltje van de Hervormde Gemeente: het HC in de Julianalaan, hiervoor te huren en te gebruiken was. In het voorjaar van 1980 werd er een stuk in de Parel van Brabant geplaatst en stroomden de senioren toe. Door deze oproep werd er een jongedame geactiveerd die net gestopt was met werken en heel graag danste: Marian Theunissen was er na enkele weken bij en ging mee doen.

Er was behoefte aan meer organisatie en een bestuur: Riekje werd secretaris en Betsie haar Theo voorzitter. Enkele senioren vulden allerhande bestuursfuncties: Evenementen, horeca enz. Een van de leden ontwierp een embleem: het dansende vrouwtje en mannetje. En natuurlijk: Marian was penningmeester.

Het aantal kindergroepen groeide en er werd besloten om in januari

1981 overdag met een volwassengroep te beginnen onder leiding van Riekje, op de maandagochtend. Betsie had onder tussen een volksdanscursus op de Geldropse Volksuniversiteit gegeven en de mensen daar wilden graag doorgaan, vooral personeel van Kempenhaeghe, die grillige werktijden hadden en best overdag zoiets wilden en konden doen. Zodoende starter in januari 1981 de volwassengroep, met moeders van de kinderen en personeel van Kempenhaeghe.

In het voorjaar werd er een braderie in de Parel van Brabant met optredens van de kinder- en senioren groep georganiseerd. De senioren keken vol verbazing: ze wisten niet dat er al langer kindergroepen waren!